

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Indvstriæ Ad Unionem Cum Deo consequendam

Gianotti, Alfonso

Ingolstadii, 1658

Viginti actus perfecti Amoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

ACTVS CHARITATIS

1. **O** MI DEVS, summum
Bonum! gaudeo Te
esse tam magnum Dominum,
Te posse omnia, scire omnia,
& Te omne bonum in Teipso
esse. Tibi amor, Tibi laus in
æternum, cùm sis æternum &
superamabilissimum Bonum.

2. Benignissime Fons omnis
boni! ô quàm gaudeo, Te ex
solâ charitate tuâ dare & con-
servare omnem creaturarum
tuarum Essentiam! & licet sint
numero innumerabiles, atque
dotibus perfectissimæ, tamen
ante Te, ah mi DEVS! quasi
nihilum esse apparent. Tibi

igitur

igitur soli, qui infinities cuncta excedis, infinities quoque major sit honor & gloria.

3. Domine! amabilitas & amor Bonum insequitur, sicut umbra corpus; ac propterea vehementer gaudeo, quòd Tu, summum Bonum, dignus sis, qui ameris ab omnibus creaturis, neque possis omni Sapientiâ tuâ cognoscere tam excellentem Amoris actum, qui Tibi non debeatur, cùm totus Bonus sis.

4. O DEVS! præter modum affligebat me, cùm viderem ex omnibus creaturis nullam esse, quæ Te vel amaret, vel amare posset pro merito tuo; sed postquam

O 2

quàm

quàm scio Te Teipsum amare
& amaturum esse in omnem
aeternitatem, amore tuam
Amabilitatem adæquante, ô
quanta cordi meo orta est læ-
titia, & quanto gaudio tecum
mi Deus, exulto?

5. Magne Rex gloriæ! quàm
suavem cantum continuæ lau-
dis Tibi concinunt tribus Cho-
ris Beati in Cœlo, Animæ san-
ctæ in purgatorio, & Animi
Justorum (sponsæ tuæ) in ter-
râ? Dignus es (ô Bonum meum
vel ex hoc, quod in Te & in
ipsis existas. Quis mihi det, ut
& ego cognoscam & amem Te
perfectè cum omnibus creatu-
ris!

6. Heu

6. Heu me! itane hoc possibile est fieri, quod nimis frequenter Tibi (amabilissime mi DEVS) à perversis hominibus evenire video? Quòd malum odio habeatur, malè tractetur, bene est; sed TE, qui solus omne bonum es, nec amari, nec serviri Tibi, sed offendi, conculcari, ita graviter, continuo, & à tam multis, & (quod maximè me affligit) etiam à me, hoc inquam, sicuti summum omnium malorum est, ita detestor illud præ omnibus alijs malis, & utinam possem, mille vitas profundendo, injustissimam hanc, Tibi illatam, injuriam abolere.

○ 3 7. Pa-

7. Paciscor Tecum, michi
re DEVS! citius mori volo,
quàm peccare; Quod si tamen
peccavero, & infidelis fuero,
jam nunc retracto tam malam
voluntatem, & in locum tam
perversi actûs substituo actum
amoris perfectissimum ex om-
nibus, qui ex corde JESU &
Mariæ profecti sunt!

8. Mi magne DEVS! si es
summum Bonum, & ultimus
Finis meus, quomodo possum
aut potero velle alium finem
intendere, quàm solum bene-
placitum tuum, & ut in Te de-
lecter, quò magis tibi placeam.
Soli igitur Gloriæ tuæ in holo-
caustum perpetuum consecro
omnes

omnes actiones meas internas
& externas, protestans, quòd
aliud non velim, quàm quod
Tu, & quia Tu vis; sicut om-
nino renuntio omnibus, quæ
Tibi displicēt, & tantum ideò,
quia Tibi displicent.

9. Creator, Conservator, &
Redemptor mi! tuus sum per
Naturam, per Redemptionem
tuam, per Promissionem &
Electionem meam, & ô quan-
tum de hoc gaudeo! quod si
tamen ex alio capite tuus non
essem, vellem tuus esse vel ex
hoc, quia secundum omnem
Perfectionem & Bonitatem
meretur infinita tua Majestas.
Quocirca me totum, quantus
O 4 sum

sum, confecro & subijcio di-
vinæ tuæ dispositioni, deside-
rans omnia illa solus habere,
quæ in alijs Tibi placent, ad fa-
ciendum gratum holocaustum
superdignissimæ Bonitati tuæ.
Mi DEVS! suscipe modicum
hoc quod habeo, & multum
illud quod habere desidero,
quia omnia Tibi debentur.

IO. O DEVS cordis mei!
lætor ex animo, omnem tuam
& Sanctorum delectationem
esse: TE CVM semper manere
amando TE, & gaudendo præ-
sentissimâ & amabilissimâ Ma-
jestate tuâ. Mi DEVS! & ego
quoq; his associari cupio, cer-
tus, quòd adjuvante gratiâ tuâ
jugiter

jugiter TE CVM, quoad potero,
conjunctus manere velim, tam
in orationibus & frequentibus
pijs affectibus, quàm in S. Eu-
charistiæ Sacramento, quod
vinculum est Amoris, quo Tu
& Animæ (Sponsæ tuæ) copu-
lantur.

II. O Summum Bonum
meum! ð unica Beatitudo mea!
& quando, heu me infelicem!
& quando sine velo, sine timo-
re, sine ulla interruptione Te
videbo, Te amabo, in Te Gau-
debo, totus in Te transforma-
tus? heu! quàm acerbum est
amare intensè, & tamen ab
Amato procul distare? Si ali-
ter non possum Te videre, &

O s TE

Te frui, verâ Vitâ meâ, nisi pri-
moriar, auferat mors hanc vitâ
meâ umbram. Beata mors, que
claudet oculos Miserijs terra,
& illos aperiet ad Felicitatem
Cœli.

12. Infinita Sapiencia tua,
summe DEVS! disponit ea que
in Mundo fiunt, omnia; Omni-
potentia tua illa efficit, incom-
prehensibilis Bonitas tua ordi-
nat cuncta ad gloriam tuam &
majus bonum nostrum: quid
quid ergò nobis à Te provenit,
sive prosperum sive aduersum
sit, semper bonum est, etiam si
ignorantiæ meæ & amori meo
proprio secùs videatur, ita
confiteor ó Domine, & in om-
nibus

nibus laudo, benedico opera
& iudicia tua, quibus semper
acquiescam, sicut Sancti in
caelo acquiescunt.

13. Quam libenter vellem
facere aut offerre gratum ali-
quid, tanquam signum grati
animi, tuæ Bonitati Amori &
Beneficiæ, ô verum Bonum
meum! sed quid offerre pote-
ro, quod non nimis exile, quod
non tuum, quod non indignū
sit tanto Domino? offero Tibi
meipsum totum, cum omni
pulchritudine, bonitate & per-
fectione Terræ & Cœli, Tem-
poris & Æternitatis: quod si
tibi hoc non placeat, offero
tibi, quantum mihi licet, TE-

IPSVM,

IPSVM, tanquam Obiectum
undequaue tibi gratissimum.

14. O vere Sponse anima
mea! quomodo non deficio
totus sancto quodam amor
& dulcedine, dum recordor
te animam meam non solum
charam Amicam tuam, Soro-
rem, Dilectam, & Sponsam
unicam indigitare, sed profi-
teri insuper, quod tenerrimo
amore me complexurus sis
sempérque de me cogitaturus
quasi nemo præter me in Mun-
do versaretur; &, quod caritas
in eo, quod omnes Creaturas
tuas, imò TE IPSVM, velis mihi
in beneficium cedere.

DEVI

DEVS ! hoc stupiditatis & ingrati-
tudinismæ miraculum
est, quòd in medio incendio
infini-
tæ Charitatis tuæ confi-
stens nec tepefiam à flammis
istis, quibus æstuant Seraphini.
Ah Omnipotens Amor meus!
Tu qui me posuisti in medio
divini istius ignis, Amoris sci-
licet & Beneficiorum tuorum,
fac ut ardeam semper tam bea-
to incendio.

15. O Munde immunde !
quàm difficile mihi, quàm la-
mentabile est in te commora-
ri, & simul charo meo DEO
unitum esse ! quàm densæ nu-
bes vanarum Imaginationum
aspectum adeò grati mihi Solis
P adi-

adimunt! Et unde obsecro fit,
ut vix paululùm cum dulci Pa-
tre & Domino meo, solus cum
solo, conversatus, illicò ab ex-
ternis Corporis necessitatibus,
& internis Animi motibus in
meam perniciem retrahat à
Cœlo in terram? O me mise-
rum! quis me liberabit ab in-
felici hâc necessitate? Ah!
quando tandem amantissimū
Bonum meum, Intellectûs &
Voluntatis meæ brachijs, Te
constringam nunquam dimis-
surus?

16. Exulto gaudio ob feli-
cem, quæ mihi contingit, sor-
tem, Te solum & neminem
præter Te amandi, ô mi dulcissi-
sime

si me D E V S , amet igitur Hic
mundanam pulchritudinē , Il-
le divitias , Isti afficiantur ho-
nore, quærat alius voluptates,
curent stulti isti amatores si-
tim suam pellere sorbendo
guttulam ; Ego, Ego T E aman-
do simul omnem Pulchritudi-
nem, Bonitatem, Divitias, vno
verbo, omnia amore comple-
ctor, & quidem magnâ cum
certitudine, quòd T E solum,
amando, in T E adæquatam &
æternam Felicitatem meam
sim inventurus.

17. O Pulchritudo nunquã
pro merito amanda æterni
Sponsi mei ! splendor tuus non
solum demonstrat nobis fœ-

P 2 dita-

ditatem illius, quod inter terrena pulchrum videtur, sed in tuo conspectu etiam Paradisi elegantiae evanescent, & ipsum Pulchritudinis nomen amittunt. Quis igitur Te non diligat? imò quis alium praeter te solum diligat? non faciam, mi Deus, non faciam, non amabo nisi eum, qui sola summa & aeterna Pulchritudo est.

18. Beatissimi Coeli Cives, quàm amabilis, quàm perfectus est Dilectus DEVS noster! Totus est Nobilis, totus Dives, totus Speciosus & Immortalis, totus Innocens & Sanctus: Infinitus est, Omnipotens, ipsa Sapien-

Sapientia & Bonitas, totus
Amor & Amabilis, Excellens
omni Perfectione sine umbra
imperfectiois. Diligite eum
etiam me nomine, & felicissi-
mi tantæ Maiestatis Contem-
platores, & impetrate cordi
meo vel unam scintillam illius
incendij amoris, quod Vos æ-
ternim Beatos reddit.

19. Domine, nec minimū
donum aut beneficium mihi
præstare potes, quin simul in-
cor meum emittas inflamma-
tum amoris tui telum ad me,
in amore tuo inflammandum
aptissimum, si durities & den-
sa cordis me glacies iclum il-
lum non impediret. Ut con-

P 3 ferres

ferres mihi qualecunque beneficium, etiam corporale, jam ab æterno Sapientiam & Bonitatem tuam impendisti, dum illud selegisti, & mihi conferre determinasti; Omnipotentiam tuam applicasti in producendis à principio Mundi ad hoc usq; tempus creaturis tuis, ut per eas hoc minimum beneficium mihi conferres, quod Tu ipse largitus es, & cum infinito amore largiris O Deus! & non desidero mille corda ad te amandum? Ama, amato ipsum loco mei, prout mereris, mi Summe Benefactor, & pro me Teament omnes sancti tui, Paradisi Incolæ.

20. O Deus cordis mei, nihil ego invenio, quod possit
amaram reddere dulcedinem
animæ in hac vita amore tui
absorptæ, nisi quòd sciat, quod
ante mortem possit à te sepa-
rari, & te perdere per pecca-
tum: nam etiã in scholâ aut o-
ristui, qui verè amat, non est
liber à timore. O charum Bo-
num meum quid agam? Stabi-
has obsecro omnipotenti gra-
tiã tuã cor meum in tui amore,
accipe cordis mei æternã pos-
sessionem, sicut ego tibi dedi-
co tanquam æternum & irre-
vocabile donum; & si per in-
finitam Sapientiam tuam præ-
vides, quod te aliquando of-

P 4

fensu-

fensurus sim, ah! mi DEVS!
 detrude me, antequã peccem,
 in illum infernum, quem post
 peccatum sustinere, deberem;
 malo enim esse amicus tuus
 inter pœnas Inferni, quã ini-
 micus tuus inter dœdicias Pa-
 radisi.

COLLOQVIVM

Ultimum.

O Mi DEVS, amabilissimum
 Bonum meum! quomo-
 do possibile est, ut vivam, &
 tamen vita mea non sit conti-
 num quoddam amoris tui ex-
 ercitiu, cùm undique torren-
 tium, tot ac tanta motiva ad
 illud faciendũ me impellant?

Om-